

TOP 10 august 2021

AVANPREMIERĂ

Lumea poveștilor lui Shakespeare 12 piese ale bardului repovestite pentru copii

Traducere de Maria Rizozi

Visul unei nopți de vară

În frumoasa cetate greacă Atena, ducele Theseu urma să se însoare cu regina amazoanelor, Hippolyta. Pregătirile pentru nuntă erau în toi, dar nu toată lumea se bucura. Frumoasa Hermia cu ochi albaștri era îndrăgostită de un tânăr pe nume Lysander, dar tatăl ei nu le îngăduia să se căsătorească, convins fiind că un alt tânăr, Demetrius, ar fi un soț mai bun pentru Hermia. Oricât de mult se împotriva fata, tatăl ei era de neclintit.

Și Helena, cea cu părul ca pana corbului, era tristă. Fusesse logodită cu Demetrius înainte ca el să o întâlnească pe prietena ei, Hermia, și nu încetase să-l iubească. Dar fata se însuflețea când auzi că Hermia avea un plan. — La noapte, mă voi întâlni cu Lysander în pădurea de la marginea Atenei și vom fugi împreună, îi mărturisi Hermia. După ce vom dispărea, Demetrius mă va uita numai de cât și vei putea să-i câștigi inima din nou.

Fetele își urară una alteia să aibă noroc și își luară rămas-bun. Inima Helenei bătea nebunește. „Dacă Demetrius află despre ideea Hermiei de la mine, cu siguranță îmi va fi recunoscător”, se gândi ea. Se hotărî să meargă îndată la Demetrius cu această veste și să-i amintească de iubirea ei statornică. La lăsarea nopții, pe când Lysander și Helena se pregăteau să plece, nu doar lumina lunii îi aștepta în pădurea de la marginea Atenei. Printre copacii argintii își făcură apariția și zănelor. Oberon, craiul lor, se certa cu soția sa, crăiasa Titania. Ea adoptase un băiețel, dar îi dădea prea multă atenție, iar soțul ei era gelos.

— Dă-mi mie băiatul, îi porunci Oberon. Va fi pajul meu. Titania își flutură aripile sidefii.

— Nu, Oberon, spuse ea. Nu mă despart de el, nici pentru întreg regatul zănelor! Cei doi se tot ciondăniră, până când Titania închise subiectul definitiv, își chemă zănelor servitoare și se duse la culcare. Sfidarea ei îl înfurie pe Oberon.

— Du-te unde vrei, șopti el, dar n-ai să pleci din pădurea asta, crăiasa mea, până nu-ți dau o lecție!

Oberon își chemă servitorul, pe veselul Puck, care era mereu pus pe șotii.

— Adu-mi îndată Floarea Dragostei fermecată, îi porunci el. Un strop din suculei picurat pe pleoapele crăiesei o va face să se îndrăgostească de prima ființă pe care o vede când se va trezi.

Puck rânji, simțind că e rost de năzbătii. Cu o plecăciune, fugi încotro îl trimisese craiul. În timp ce-l aștepta să se întoarcă, Oberon se distra închipuindu-și ce fel de vietate îi va fura inima Titaniei când se va trezi. „Oare va

fi un leu, sau un urs?” se întreba el. „Orice ar fi, nu voi înlătura vraja până ce Titania nu mă va iubi mai mult decât pe odorul ei.” Atunci, Oberon auzi glasuri în apropiere și se făcu nevăzut. Demetrius venise în pădure în căutarea Hermiei. Spre disperarea lui, Helena se ținea scai de el.

— Du-te acasă, Helena, se răsti Demetrius în timp ce fata își croia drum printre tufișuri. Nu te mai ține după mine. Nu-mi pasă de tine!

Dar Helena nu se dădea dusă.

— Încă te iubesc, oricât ai fi de hain, îi jură ea, repezindu-se după el.

Cei doi înaintau grăbiți pe potecă, neștiind că Oberon, craiul zănelor, auzise fiecare cuvânt. Îi părea rău pentru Helena. Când Puck se întoarse, Oberon îi povesti despre cei doi tineri atenieni.

— Când vor face un popas, picură suculei flori pe pleoapele tânărului, ca să o îndrăgească pe fecioară când se trezește, zise Oberon.

Apoi, luă și el nișe suc fermecat și zbură în luminișul cu trandafiri unde îi plăcea Titaniei să doarmă.

Oberon stoarse cu grijă suculei fermecat pe pleoapele crăiesei și șopti:

*Pe cinei vedea
Când tei deștepta,
Să-l iubești,
Să-l dorești,
După el să-lânchezești!
Dear fi urs, motan,
Sau urangutan,
Dear fi leopard cumplit
Sau mistreț cu păr zburli!*

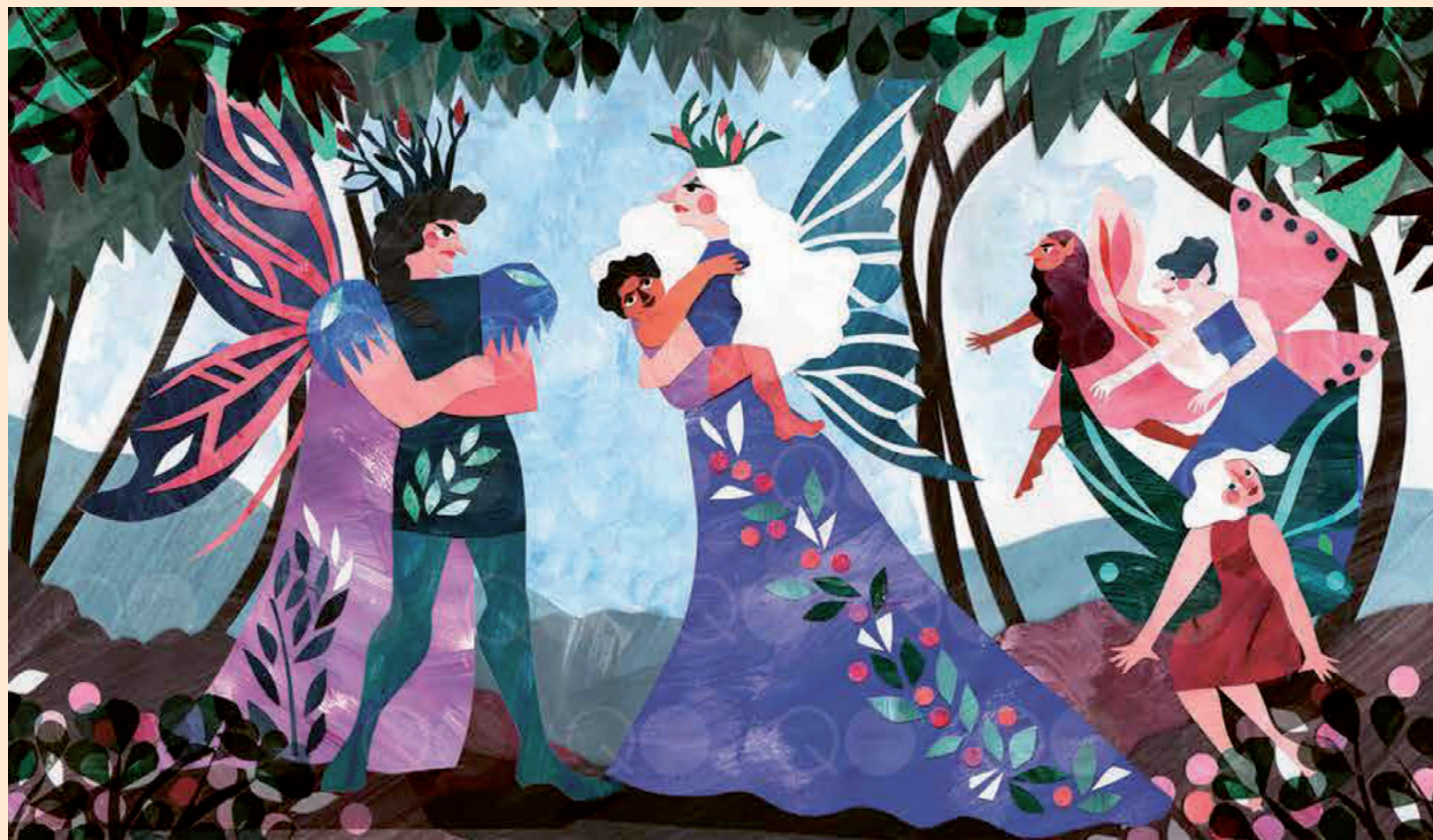
Apoi, zâmbind, se furișă înapoi în pădure.

În apropiere, Hermia și Lysander, care fugiseră din cetate pentru a fi împreună, umblau de câteva ceasuri prin pădure și rătăciseră drumul.

— Ești istovită, iubita mea, îi spuse Lysander. Hai să înnoptăm aici. Va fi mai ușor să găsim drumul prin pădure mâine-dimineață.

Hermia încuviință. Căscând, se întinse pe covorul de flori parfumate. Lysander nu voia să plece de lângă ea, dar, fiindcă nu erau căsătoriți, se culcuși pe un pat de mușchi puțin mai departe și, în scurtă vreme, adormiră amândoi.

Atunci apărură și Puck. „El trebuie să fie tânărul atenian după care m-a trimis Oberon”, se gândi el. „Uite-o și pe frumoasa fecioară de care se va îndrăgosti când se trezește.” Iute ca o pasăre colibri, Puck picură suculei fermecat pe pleoapele lui Lysander și plecă în pași de dans.

CU CĂRȚILE LA DRUM!

Librăria Humanitas „Cartea pe roți”, prima librărie mobilă din lanțul Humanitas, a împlinit 1 an de când a pornit să colinde prin țară. Cu această ocazie, s-a oprit în comuna Scrioaștea, Teleorman, la Asociația „Cu cărțile pe uliță”, unde s-a reîntâlnit cu Relu Voicu și cu o mulțime de copii interesați de noutățile de la Humanitas Junior!

La scurtă vreme, i-a vizitat și pe copiii din Giurgiu și din Videle. Până acum, librăria noastră a ajuns în zeci de orașe din toată țara. Urmează noi trasee!

Vă invităm să urmăriți pagina de Facebook Librăria Humanitas „Cartea pe roți” pentru informații despre destinațiile librăriei.

CEA MAI FRUMOASĂ CARTE A TOAMNEI

Proiectul Barnabus de Frații Fan
în curând la Humanitas Junior

Carte câștigătoare a Governor General's Literary Award for Young People (2020)

Cea mai bună carte pentru copii a anului — *Kirkus Reviews*

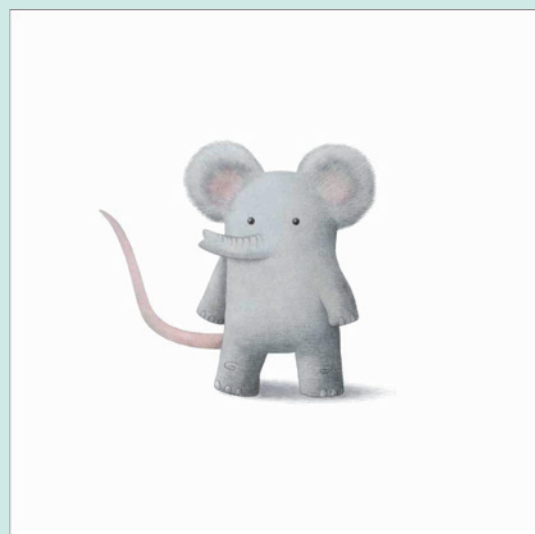
Între cele mai bune 20 cărți ale anului — *Amazon.com*

Între cele mai bune cărți pentru copii ale anului — *Booklist*

O poveste magică, emoționantă și plină de suspans din care aflăm că nu trebuie să fii perfect ca să meriți iubirea celorlalți.

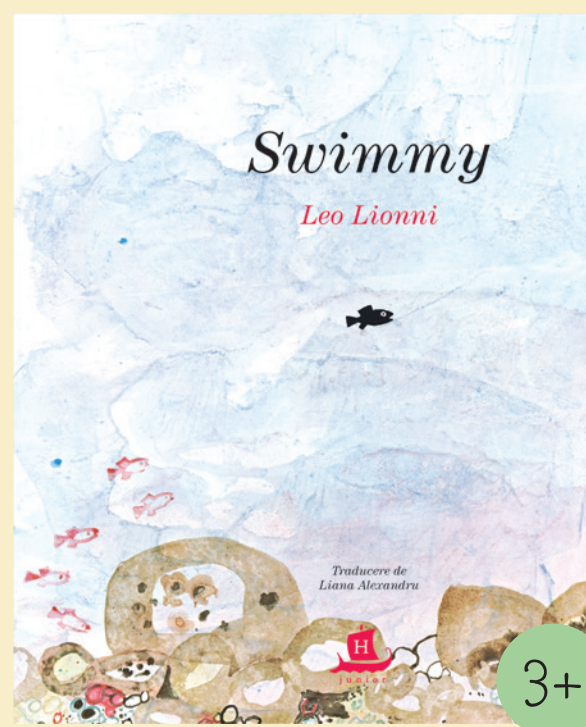

4+

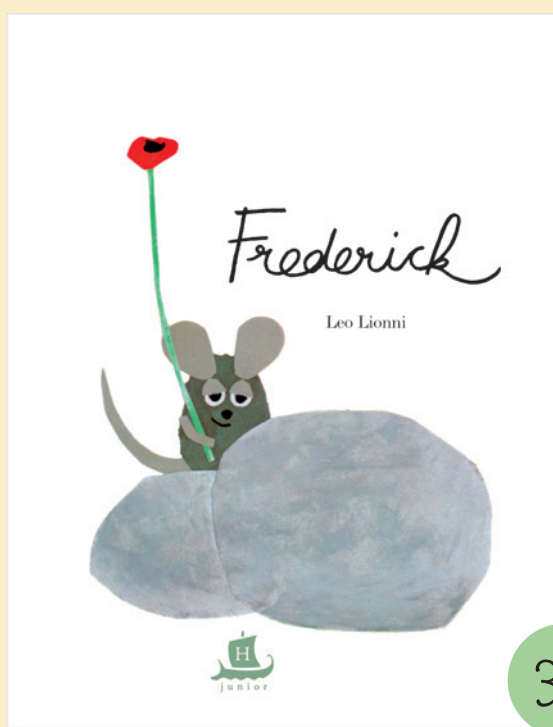

ATELIER DE LECTURĂ

Swimmy și Frederick de Leo Lionni

Traducere de Liana Alexandru

Traducere de Adina Cobuz

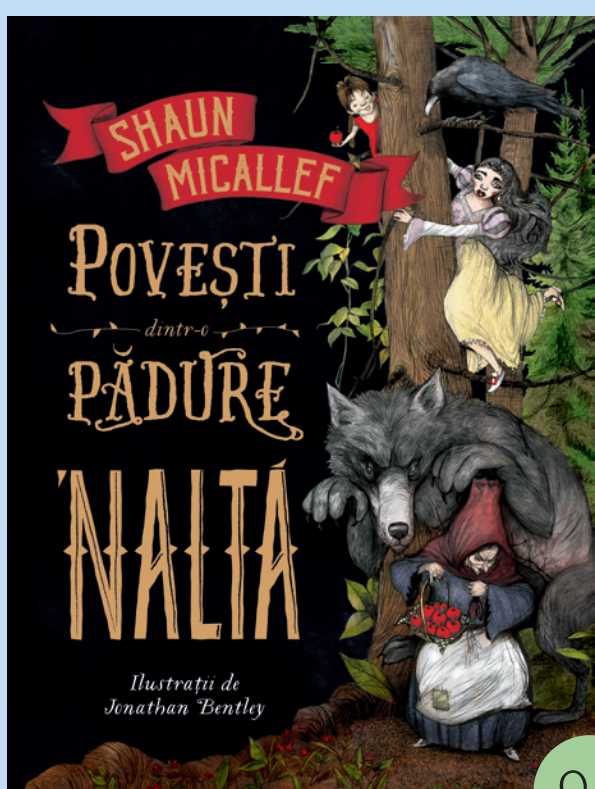

De curând, în Parcul Herăstrău, la Roaba de cultură, copiii s-au întâlnit cu autoarea și traducătoarea Liana Alexandru, cu peștișorul cel curajos Swimmy și șoricelul cel creativ Frederick.

RECOMANDĂRI DE LECTURĂ

de la profesorul Doru Căstăian

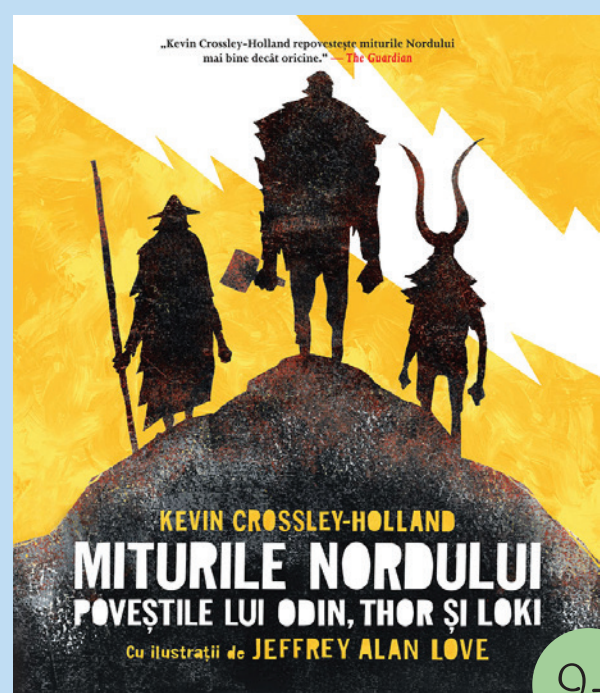
Traducere de Ianina Marinescu
Ilustrații de Jonathan Bentley

„Menirea dintotdeauna a poveștii este aceea de a ne face mai înțelepți, nu numai de a ne distra și bucura. Vă îndemn să citiți *Povești dintr-o pădure naltă* de Shaun Micallef și să descoperiți înțelepciunea care se concentrează în fiecare frază.”

Ilustrații de Joanna Bucur

„Vă invit să descoperiți prin această carte miracolul de a fi în interiorul unei povești, de a învăța despre marile încleștări care se desfășoară atât în mintea omului – microcosmos –, cât și în cosmosul larg. Vestea bună este că întotdeauna în poveste eroul reușește, în cele din urmă, să se regăsească la capătul unui drum mai bogat, mai conștient, mai pregătit pentru lucrurile care urmează. Așadar, vă doresc din suflet să vă pierdeți, așa cum am făcut-o și eu, în *Cartea Miracolelor* de K.J. Mecklenfeld și să vă bucurați de fiecare capitol al acestei aventuri care vă garantează o să vă țină cu sufletul la gură.”

Traducere de Andreea Niță

„*Miturile Nordului. Poveștile lui Odin, Thor și Loki* de Kevin Crossley-Holland, cu ilustrații de Jeffrey Alan Love, este o carte care ne introduce și ne descrie un întreg univers, un pașaport către o lume străveche ce continuă să ne fascineze și astăzi.”

Traducere de Maria Rizoiu

„*Locul Magic* de Chris Wormell este o carte care sigur vă va trezi dorința de a călători, dorința de a descoperi magie acolo unde numai ochiul antrenat și vrăjit poate să o vadă și care, nu în ultimul rând, o să vă trezească gustul pentru o poveste ce are toate ingredientele să vă țină în mrejele ei.”

ȘTIRI

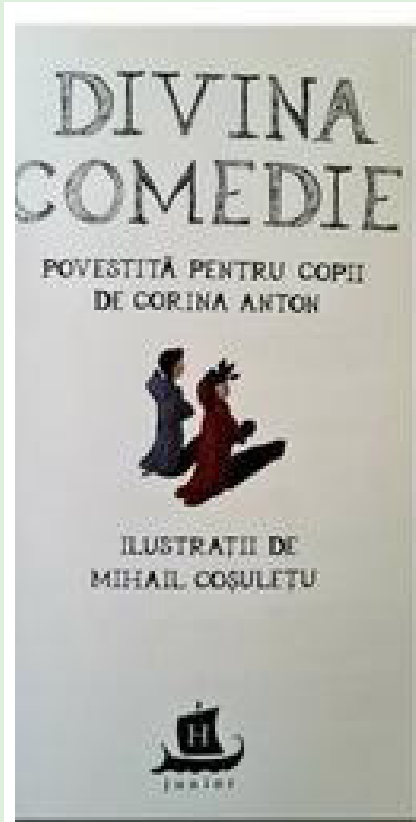

Dragi copii și dragi părinți, în curând *Copacul dorințelor: Amintiri din copilărie*, filmul inspirat de una dintre cele mai iubite cărți ale copilăriei va rula în cinematografele din toată țara. Cartea cu același titlu va apărea la Humanitas Junior sub semnătura lui Mihai Mănescu, unul dintre scenariștii filmului, și va avea ilustrații de Ingrid Nemțanu, o tânără și talentată artistă de numai 16 ani. *Copacul dorințelor: Amintiri din copilărie* este un film de familie cu tonuri de fantasy, despre puterea regeneratoare a poveștilor care au darul de a reinventa lumea, de a deschide mintea și inima și de a face imposibilul posibil. În centrul narațiunii e Mara, o fată inteligentă și puternică de 13 ani, care, într-un moment de cotitură al vieții, reușește să topească granița dintre realitate și fantezie și să-și îndeplinească cel mai drag vis.

Scenariul filmului este semnat de Mihai Mănescu, Andrei Huțuleac și Matei Dima (co-scenarist, producător și actor), iar regia este semnată de Andrei Huțuleac. Din distribuție fac parte Maya Prediger, Teodor Corban, Matei Dima (BRomania), Cosmin Nedelcu (Micuțu Cosmin Nedelcu), Grigorie Silășteanu, Corneliu Ulici, Ada Condeescu și mulți alții.

CĂRȚI IUBITE, CITITORI PASIONAȚI

„Dante nu vine singur și nu le vorbește copiilor direct, revărsând cele 14.233 de versuri peste universul lor micuț. Asta ar fi făcut ca textul lui să fie o apă prea adâncă, ce i-ar fi luat pe sus și i-ar fi învățat în vârtejuri mult prea repezi. Corina Anton se așază între micii ascultători și poetul exilat al Florenței. Ținându-i de mână, ea mijlocește vorba și intensitatea, astfel încât tot sensul esențial să răzbată dinspre Dante, iar copiii să-l poată privi, primi și înțelege. Se mai așază cineva lângă umărul Corinei Anton, un ajutor de nădejde cu o sarcină foarte dificilă. Este vorba despre Mihail Coșulețu, cel care ilustrează lumea stranie și nemaivăzută de ochi de muritor prin care trece Dante, acesta la rândul lui călăuzit de marele Virgiliu și mai apoi de Beatrice. E ca o trupă cu superputeri, o trupă de supereroi, care fac o călătorie în lumea umbrelor, acolo unde nici un om viu nu a ajuns, decât în legende și povești, fiecare însoțit și sprijinit de cineva bun și înțelept.“

Hristina Frangos, Filme-cărți.ro

„Enola este un spirit liber, neînțeles, o fată total atipică pentru vremurile în care trăiește. Este fascinantă în toate sensurile, un personaj complex și o sursă de inspirație.“

Cititori feroce

„Iulian Comănescu se insinuează cu finețe, pe nesimțite și fără efort în universul oricărui copil curios și reușește să-i strecoare în urechile atente, prin aceste două cărți, primele noțiuni despre istoria oamenilor și primele noțiuni despre Univers. Are un minunat ajutor în persoana Ralucai Burcă, care saltă substanțial impactul firului narativ și animă susurul cuvintelor cu ilustrația ei sprintară și sugestivă, plină de haz și farmec.“

Hristina Frangos, Filme-carti.ro

Am impresia că *Polly și Buster. Vrajitoarea rebelă și monstrul sentimental* explică într-un mod foarte simplu diverse probleme actuale (acceptarea socială, exprimarea emoțiilor, curajul de a fi diferit, dislexia etc.) prin prisma unor personaje și întâmplări fictive, pentru a le deschide ochii oamenilor și copiilor asupra acestor aspecte. Sunt convinsă că romanul ar veni în ajutorul unui copil cu probleme de integrare, de învățare sau timid. L-ar face să înțeleagă că nu e singur și mai ales că la un moment dat va da de oameni precum domnișoara profesoară Spinnaker care-l vor înțelege și aprecia pentru firea lui autentică.

Copacul lecturii

DIN CARTE ÎN CARTE PÂNĂ DEPARTE

Întrucât cărțile Humanitas Junior au obiceiul să călătorească, au ajuns la Biblioteca Municipală din Reșița. Ne bucurăm deja de bucuria celor mici când le vor descoperi pe rafturi și le vor răsfroi cu drag!

După aceea, au dat o fugă și la copiii isteți și curioși de la Colegiul Național „Stefan cel Mare“ din Târgu Neamț, județul Neamț, conduși de doamna Mina Murariu-Rusu, profesor la învățământul primar.

VREAU SĂ FIU POVESTITOR LA HUMANITAS JUNIOR!

Dragi juniori, astăzi se încheie ce-a de-a doua ediție a concursului nostru de creație. Vă mulțumim că ne-ați scris în număr atât de mare și abia așteptăm ca, în data de 11 octombrie, să-i cunoaștem pe cei zece câștigători ale căror povestiri vor fi publicate la Humanitas Junior. Pentru că sunt mulți copii talentați, ale căror creații merită să fie cunoscute, ne-am gândit ca, anume pentru ei, să inaugurăm o nouă rubrică în revista noastră:

POVESTEA DE LUNA ASTA

Prima poveste este scrisă de Ileana Coman, una dintre câștigătorii ediției de anul trecut, care și-a dovedit cu prisosință talentul participând la mai multe concursuri și câștigând numeroase premii. O lăsăm pe tânăra autoare să se prezinte: „Sunt Ileana Coman, elevă în clasa a VII-a la Olga Gudynn Int’l School. Mi-a plăcut mereu să citesc – toate cărțile recomandate de profesorii mei m-au învățat să iubesc lectura. M-am bucurat de mai multe premii obținute la diferite concursuri de scriere creativă, organizate pentru copii. După prima mea lucrare, publicată în cartea apărută la Humanitas Junior *O vacanță de 10+*, am căpătat încredere, iar ideile au continuat să curgă. Astfel, am participat la concursul „Locuiește în Poveste“ organizat de o alta editură, unde m-am numărat printre câștigători. O altă experiență interesantă a fost competiția GramMania a Școlii de Gramatică: acolo am pregătit un discurs despre prietenie și, din nou, lucrarea mea a fost premiată. În prezent, aștept cu nerăbdare rezultatul ultimului concurs la care m-am înscris, la Muzeul de Literatură din Iași.

Mă simt tare norocoasă că am avut ocazia să interacționez cu Humanitas Junior, și sunt foarte fericită că o altă lucrare de-a mea a fost aleasă să deschidă o rubrică nouă în revista online. “

AM PLĂCEREA SĂ VĂ PREZINT „SOARELE”

— Hei, Ronda, cum se pornește înregistrarea? se auzi o voce nedumerită.
— Vezi butonul ăla care se mișcă? Înseamnă că ai început să înregistrezi.
— Aici nimeni nu vede, Ronda. Dar, mă rog, cum zici tu...
Pe fundal se distingeau niște hârșăieli. După ce își dresе vocea, personajul începu să vorbească din nou:
— Bună ziua, dragi ascultători! Mă bucur să vă am alături și să vă împărtășesc experimentul ținut de casa de cercetare a Țării Oamenilor de Zăpadă. Eu sunt Zelto și sunt fost student, acum asistent în această instituție. Mai întâi să vă prezint proiectul și echipa... Ones, un cuvânt pentru ascultători, te rog...
Cineva pusese mâna pe microfon și îl acoperi, creând un foșnet deranjant.
— Lasă-mă-n pace cu prostiile tale, Zelto! Dacă ai terminat deja de spălat podeaua, mai spal-o o dată! i se adresă o altă ființă lui Zelto.
— După cum puteți observa, cercetătorii sunt cu adevărat implicați și concentrați asupra obiectivelor generale ale centrului, spuse Zelto râzând forțat. Nici nu au timp de vorbit!

Ziua 1

— Bună ziua și bine v-am regăsit! Din nou, Zelto este gazda voastră. Pornind

azi cu forțe noi, doresc să vă explic în ce anume constă acest proiect de anvergură. După cum bine știți, Orașul Oamenilor de Zăpadă este cufundat într-un întineric adânc, neputând fi luminat de niciun obiect existent *momentan*. Țineți minte, *momentan*: pentru că oamenii de zăpadă cercetători lucrează chiar în această secundă la o nouă și îmbunătățită metodă de iluminare. O adevărată capodoperă științifică! Mi-ar plăcea să ofer mai multe amănunte, însă nici măcar eu nu știu mai mult de-atât. Ce să mai spunem despre bieții civili oameni de zăpadă... Ei nici nu concep ce cadou imens are să le facă această revoluție industrială. Nu vor mai avea loc accidente, productivitatea muncitorilor va crește, oamenii de zăpadă vor avea recolte mai bogate și vor apărea probabil invenții noi, pe care acum nici nu le bănuim, chicoti Zelto la propria sa glumă. Mare păcat pentru noi, oamenii de zăpadă, că nu ne putem folosi darul vederii, însă va veni și vremea...
— Asistent! E ora prânzului! Ce-ai făcut până acum, unde-i mâncarea?
— Exact despre asta vorbeam: spre exemplu, voi putea găti mai repede, văzând ingredientele și instrumentele. Atâtea probleme se vor rezolva cu o singura soluție, oftă Zelto.

Ziua 2

— Astăzi este o zi specială pentru proiectul nostru! Consiliul Înțelepților va veni să vadă cum decurge treaba colegilor mei. Au publicat într-un anunț înregistrat (singurele de acest fel, *momentan*) că au de gând să finanțeze proiectul. Iar cu această ocazie vor ține și un discurs. Se vor aduna o mulțime de oameni de zăpadă nerăbdători să asculte vești despre luminatul lor viitor! spuse entuziasmat asistentul.
Se auziră din nou niște hârșăieli. Apoi o bătaie la ușă. Zelto le deschise ușa și îi salută pe musafiri. Adică pe Marii Înțelepți.
— Unde este sala de experimente? Pe aceea dorim să o vedem. Și să-i cunoaștem pe cercetători, desigur, zise unul dintre oamenii de zăpadă.
Pe fundal se puteau auzi pași grăbiți. Zelto vorbea despre experiment. Însă toate sunetele se contopeau ca și cum microfonul ar fi fost pus într-un buzunar, bine ascuns.
— Am ajuns la Camera de Producție. Aici se realizează practic munca. Însă mai este și Sala-Plină-de-Ecuatii, unde munca se realizează teoretic, putem aju...
— Atunci, ce fir-ar să fie căutăm noi aici?!
— Da, da... aveți dreptate... nu se cade, îngăimă Zelto cu vocea scăzută.
După o altă tură de mers rapid, niște uși se deschiseseră.
— Aceasta este sala... spuse în zadar asistentul, căci deja se apucaseră de vorbit și dat mâna Marii Înțelepți cu savanții.
— Așadar, cum spuneam înainte, astăzi vom asculta un discurs, probabil unul ce va rămâne în istorie. Se vor prezenta planurile ale acestei Țări foarte avansată tehnologic, se vor da mai multe detalii, iar oamenii vor apuca să pună întrebări. O adevărată conferință științifică!
Din Sala-Plină-de-Ecuatii se auzeau voci serioase plănuiind un proiect aparte. Toți oamenii de zăpadă erau serioși și siguri pe ei când vorbeau. Mai puțin Marii Înțelepți.
— Însă e complet normal. Ei nu știu ce implicați și concentrați asupra obiectivelor generale ale centrului sunt cercetătorii noștri, completă Zelto.
Aici banda se întrerupe brusc și e completată parcă de o cu totul altă înregistrare.
— Dragi Concetățeni! Vreau să încep acest discurs prin a vă informa despre misiunea celor de la casa de cercetare a Țării Oamenilor de Zăpadă. Cu toții ținem minte ultima încercare de a aduce lumină în acest stat rece. Ultima concepție a adus doar mici sclipiri pe un cer înnegurat. A creat o potecă de urmat pentru următorii cercetători. Dar nu a schimbat cu nimic concret viața noastră de zi cu zi.
Răsună bubuitul unei explozii imense. Publicul murmură nesigur, buimăcit o vreme, iar apoi „explodă” și el în strigăte de bucurie. Marii Înțelepți continuă discursul cu o voce vizibil mai exuberantă.
— Însă de data aceasta, oamenii de știință din casa de cercetare sunt gata să dea un nou sens vieții cotidiene. Prin implicare și concentrarea asupra obiectivelor generale ale centrului, savanții au creat explozia controlată care tocmai ce a avut loc în spatele meu. A reușit pentru o secundă sau două să lumineze întreaga sală. Puțin, foarte puțin. Însă este un avans științific ENORM! spuse unul dintre Marii Înțelepți, punând un accent mare pe „enorm”, iar apoi continuă în șoaptă ca pentru sine: Ahh, ce mă arde spatele!

Niște sunete surde de tobă au răsunat din senin.
— AM PLĂCEREA SĂ VĂ PREZINT „SOARELE”! zise cu un ton plin de mândrie alt Mare Înțelept. O bombă cu hidrogen și heliu gândită să ofere cantități inimaginabile de lumină, necondiționat. Omul de zăpadă a creat ceea ce natura nu a reușit să îi ofere! Aplauze pentru acești revoluționari cercetători!
Audiența înnebunise. Se auzeau strigăte, aplauze, ovații. Chiar era o zi specială.
— Mulțumim, mulțumim! strigară peste zgomot Marii Înțelepți. Acum urmează o listă amănunțită de viitoare proiecte, pentru o lume mai organizată în care eficiența va fi un stil de viață. După aceea vom avea o secțiune de întrebări și răspunsuri. Vocea Marilor Înțelepți se auzea tot mai distant. Și mulțimea la fel. Ajunsese să nu se mai audă nimic în afară de vâjăitul vântului, ceea ce îți dădea impresia că un imperceptibil detaliu fusese uitat... și totuși, se afla la îndemâna rațiunii tuturor. Însă dacă toți acei oameni de zăpadă aveau deja înrădăcinată adânc în minte o idee sclipind de bucurie a unei noi lumi, cum ar putea acest imperceptibil detaliu să le stingă lumina unei imaginii așa vii pe care aproape o simt cu vârful degetelor?

Ziua 6

— Revin cu o altă veste bună: astăzi am ajuns cu încă un pas mai aproape de finalul acestei operațiuni. După un lung șir de conferințe interne, o dezbatere legată de o construcție ajutătoare a acestui proiect, o reanalizare a datelor și a ecuațiilor și o mică pauză de cafea, am atins timpul record de 52 de secunde de activitate solară. Iar toate lucrurile au funcționat ca unse! Nimic mai mult, nimic mai puțin decât ceea ce se aștepta de la o echipă genială formată din vârfurile cercetării! afirmă Zelto cu o voce exaltată.
Din nou, mici trosnete, iar apoi o bufnitură groaznică de zici că a scăpat cineva pe jos microfonul de frică. O bătaie la ușă...
— O nimica toată, doar un amalgam de oameni la poarta institutului, înarmați cu reportofoane, aparate de înregistrat. Mai târziu o să apară și reportofoane de imagini, ca o urmare a invenției noastre... mă rog, a celor de la casa de cercetare. Tipul ăsta de oameni au apărut și imediat după pana de curent, care a avut loc din cauza consumului imens de energie a Soarelui. Au bătut insistent la doar câteva secunde după ce au început sirenele din camera cu panouri de siguranță, de parcă așteptau la colț să apară un motiv pentru care să dea buzna peste tine! răsuflă exasperat asistentul om de zăpadă.

Ziua 12

— Orizontul aduce imagini încântătoare! Am auzit azi, în trecere, că mâine este ziua cea mare! Adică nu mi-a zis nimeni oficial, dar discuțiile din laborator între savanți nu sunt și ele oficiale? Și e normal că nu mi-a zis nimeni, pentru că au lucruri mult mai importante de făcut, lucruri ce țin de viitorul nostru, al tuturor! În orice caz, mâine va fi probabil una dintre cele mai frumoase zile ale Țării Oamenilor de Zăpadă. Cu siguranță una dintre cele mai memorabile! Dar înainte de toate, trebuie cineva să facă curat pentru un mâine mai îngrijit!
Apoi, Zelto făcu câțiva pași zgomotoși față de microfon și începu să măture. Fredona în șoaptă o melodie liniștitoare. O lua cu pași mici, înceti, spre un viitor măreț. Nu se grăbea, dar entuziasmul ardea în omul de zăpadă, ieșind precum erupțiile vulcanice din el, rareori, grăbind melodia. Dar apoi o încetinea din nou și continua cu mopul.

Ziua 13

Bătaie de tobe. Zdrăngănitul chitarelor. Sunetul dulce de pian. Fluierul flautului. Toate se uneau într-un imn al schimbării, într-o odă prevestitoare de bine.
— Mă bucur că în această zi ne adunăm împreună în număr așa mare. Nu cred că va exista zi mai fericită în istoria noastră decât aceasta. Așa că, fără să vă mai ținem în suspans, vom începe numărătoare inversă! Judecând după sunete, un mecanism cu multe roțițe și șuruburi se pusese în funcțiune. Acoperi tot murmurul din mulțime.
— 3... 2... 1! strigară în cor toți oamenii de zăpadă din Țara Oamenilor de Zăpadă, fiind toți prezenți.
După multă vorbărie și o introducere amănunțită, oamenii de zăpadă au văzut pentru prima oară Soarele pe cer. Soarele creat de ei și numai de ei!
Începu alt sunet; un vuiet mai amplu și mai măreț decât oricare altul de până atunci zgudui chiar și microfonul. În rest, era o liniște profundă, încât se putea auzi uimirea fiecăruia.
După o tăcere interpretabil de lungă, începură să strige cu toții. Se puteau distinge urlate, strigăte de ajutor, dar totul în zadar, căci era prea târziu. Fiecare voce se stingea precum o lumânare, una câte una. Până s-a făcut liniște. Iar apoi a început un zbcium de ape, curgând zgomotos peste toți și toate. Se auzeau valuri, vârtejuri, cascade, suvoaie, torente. Și probabil, chiar în acel moment, Soarele plutea liniștit pe cer.
Posibil ca și microfonul să fi fost luat de apă, fapt pentru care fâșăia, hârșăia, trosnea, făcea în toate felurile. Apoi a piuit de trei ori. Până s-a făcut liniște. Din nou.

Sfârșitul înregistrării

Editor coordonator: Iustina Croitoru (iustina.croitoru@humanitas.ro),

PR Executive Humanitas: Alice Ene (alice.ene@humanitas.ro),

Director de creație: Mihail Coșulețu (mihail.cosuletu@humanitas.ro),

DTP: Jora Grecea (jora.grecea@humanitas.ro)

Coordonator vânzări: Loredana Brașoveanu (loredana.brasoveanu@humanitas.ro)

www.humanitasjunior.ro / libhumanitas.ro